

[Palle Simonsen]

og forhåbentlig kan indgås, når vi når frem til 1985. Vi skubber problemerne foran os, derfor vil vanskelighederne vokse. Men nu skal vi søge at få det bedst mulige ud af det, der er indeholdt i forsvarsordningen.

Der er knyttet nogle tekniske ting til alle tre love, som vi er skeptiske over for, og som vi gerne vil gå ind i en nærmere drøftelse af i udvalget.

#### Første næstformand (Ninn-Hansen):

Inden vi går videre, skal jeg foretage en rettelser vedrørende den afstemning, vi havde under forrige sag.

Ved en kontrolsammenlægning har det vist sig, at et af tallene var forkert, og jeg skal derfor nævne de rigtige.

For ændringsforslaget stemte 95, imod 57; 4 undlod at stemme. Det ændrer altså ikke noget som helst i resultatet, ændringsforslaget blev vedtaget, men jeg har alligevel fundet det rigtigt at give denne meddelelse.

#### Arne Christiansen (V):

De 3 lovforslag, som i dag er til behandling, er som allerede sagt en konsekvens af forsvarsforliget. Vi skal nu drøfte her i dag, men navnlig under det kommende udvalgsarbejde, hvordan vi får udmøntet dette forlig, som kom til verden efter mange og lange forhandlinger. Vi har som forligsparti ikke siden været hørt på forhånd om disse lovforslag, men vi vil selvfølgelig, som det også er sagt fra andre forligspartier, gå konstruktivt ind i forhandlingerne herom, og der er unægtelig mangt og meget, der trænger til nærmere eftersyn. Der er overordnede synspunkter, som gør krav på opmærksomhed, der er de sikkerhedspolitiske mål, som er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget om forsvarrets organisation, og der er det, vi kunne kalde nøgleordet for lovene, nemlig nødvendigheden af at skabe overensstemmelse mellem mål og midler.

Jeg vil gerne om formålsparagraffen – selv om det ikke er en paragraf, men et afsnit, hvori formålet præciseres – i lovforslaget om forsvarrets organisation sige, at jeg finder det på visse punkter afsvækket i forhold til det, som var formålet i betænkningen af 1973. Jeg kan tiltræde hele beskrivelsen af vor alliancepolitik, og hvorledes den bør varetages. Og når der i bemærkningerne til lovforslaget

59 Ft

tales om til sin tid at tage stilling til en eventuel justering af den hidtidige forstærkningspolitik, tager jeg det for givet, at der her er tale om en justering med henblik på at forbedre mulighederne for at modtage allierede forstærkninger til understøttelse af forsaret af dansk område. Hvis dansk forsvar skal have nogen mening, er det en uomgængelig nødvendighed.

Og så må jeg minde om den passus, vi har i forsvarsforliget med henblik på forstærkninger, således at vi forhåbentlig nu snart fra regeringen kan få en præsentation, en afklaring med hensyn til, hvad vi kan vente. Bestræbelserne for at skabe overensstemmelse mellem mål og midler er jo en nødvendighed, men den foreslåede metode – uagtet loven er at betragte som en rammelov – er for mig at se noget af et tigerspring i dansk forsvarspolitik med den bemyndigelse til ministeren, som ligger i loven. Vi bevæger os fra en rammelov med angivne styrkemål til en bemyndigelse, hvor forsvarsministeren reelt kan fastsætte størrelse, sammensætning og organisation af værnene, ganske vist med udvidet orientering af folketingets forsvarsudvalg, som der står i bemærkningerne. Men her skal vi nok også være opmærksomme på den risiko, der altid foreligger i forbindelse med bemyndigelseslove, nemlig at der kan ske en ikke særlig heldig sammenblanding af lovgivende magt og administrativ ansvarlighed. Man kunne faktisk forestille sig, at forsvarsministeren egenmægtigt forrykker værnbalancen eller afskaffer motortorpedobåde til fordel for kystmissiler, F-16 til fordel for raketter osv. Jeg siger ikke, at ministeren vil gøre det, men loven giver mulighed for det. I øvrigt er det lidt paradoksalt, at paragraffen er skrevet så koncist, som den er, og med den fulde bemyndigelse, når man ser på ministerens fremsættelsestale, for dér er jo i realiteten styrkemålene for forligsperioden og ved forligsperiodens udgang angivet.

Jeg skal ikke komme ind på detaljerne vedrørende de forskellige værn i denne forbindelse, men vil dog gerne dvæle et øjeblik ved den såkaldte forenkling af forsvarskommandoen. For mig at se kan hensigten være god nok, men jeg er bange for, at den ikke vil blive opfyldt. Jeg tror ikke på en forenkling, selv om det er nøgleordet. Med den centralisering, der er lagt op til – og centrali-